

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story :מקרא- key	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
--	--

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ויהא כלי חרס מיטמא מגבו מק"ו, ומה כל הכלים שאין מיטמאין מאוירן מיטמאין מגבן, כלי חרס שמיטמא מאוירו אינו דין שיטמא מגבן	א"ל רב אדא בר אהבה לרבא:								ז	◊	כה.
אמר קרא: (במדבר י"ט) וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו, איזהו כלי שטומאתו קודמת לפתחו? הוי אומר: זה כלי חרס, וכי אין צמיד פתיל עליו הוא דטמא, הא יש צמיד פתיל עליו - טהור.									!	◊	כה.
ויהיו כל הכלים מיטמאין מאוירן מק"ו, ומה כלי חרס שאין מיטמא מגבו מיטמא מאוירו, כל הכלים שמיטמאין מגבן אינו דין שמיטמאין מאוירן									ז	◊	כה.
אמר קרא: תוכו, תוכו של זה ולא תוכו של אחר.									!	◊	כה.
והני תוכו הא דרשנהו									ז		כה.
ארבעה תוכו כתיבי: (ויקרא י"א) תוכו תוך תוכו תוך, חד - לגופיה, וחד - לג"ש, וחד - תוכו של זה ולא תוכו של אחר, וחד - תוכו ולא תוך תוכו, ואפילו כלי שטף.									!	◊	כה.
ולא יהו כל הכלים מיטמאין מגבן אלא מתוכן ובנגיעה מק"ו, ומה כלי חרס שמיטמא מאוירו אינו מיטמא מגבן, כל הכלים שאין מיטמאין מאוירן אינו דין שאין מיטמאין מגבן									ז		כה.
אמר קרא: (במדבר י"ט) וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא, האי הוא דכי אין צמיד פתיל עליו - טמא, הא יש צמיד פתיל עליו - טהור, הא כל הכלים, בין שיש צמיד פתיל עליהם בין שאין צמיד פתיל עליהם - מיטמאין:									!	◊	כה.
טהור בכלי עץ טמא בכלי מתכות, טהור בכלי מתכות טמא בכלי עץ:											מה.
גולמי כלי עץ - טמאין, פשוטיהן - טהורין, גולמי כלי מתכות - טהורין, פשוטיהן - טמאין	תנו רבנן:									■	ג
נמצא טהור בכלי עץ טמא בכלי מתכות, טהור בכלי מתכות טמא בכלי עץ.										■	מה.
ואלו הן גולמי כלי עץ: כל שעתידי לשוף, לשבץ, לגרר, לכרכב, להטיח בטונס, מחוסר כן או אוגן או אוזן - טמא, מחוסר חטיטה - טהור.										■	מה.
מחוסר חטיטה פשיטא									ז		מה.
לא צריכא, דחוק קפיוא בקבא.									!	◊	מה.
ואלו הן גולמי כלי מתכות: כל שעתידי לשוף, לשבץ, לגרר, לכרכב, להקיש בקורנס, מחוסר כן או אוגן או אוזן - טהור, מחוסר כסוי - טמא.										■	מה.
מאי שנא הני ומאי שנא הני?									^		כה:
הואיל ולכבוד עשוין	רבי יוחנן:								◆	!	מה:
הואיל ודמיהן יקרים.	רב נחמן:								◆	!	מה:
מאי בינייהו?									^		מה:
איכא בינייהו כלי עצם.									!	◊	מה:
ואודא רב נחמן לטעמיה									!		מה:
כלי עצם ככלי מתכות דמו.	דאמר רב נחמן:								■	!	מה:
מכלל דכלי עצם מקבלי טומאה?									ז		מה:
אין									!		מה:
מה תלמוד לומר (במדבר ל"א) וכל מעשה עזים תחטאו? להביא דבר הבא מן העזים מן הקרנים ומן הטלפים	דתניא, רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:								■	!	מה:
שאר בהמה וחיה מנין?									^		מה:
תלמוד לומר: וכל מעשה									!		מה:
א"כ, מה ת"ל עזים?									ז		מה:
פרט לעופות:									!		מה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
החייב בשקדים המרים פטור במתוקים, החייב במתוקים פטור במרים:													■	מה:
שקדים המרים - קטנים חייבין, גדולים פטורין, מתוקים - גדולים חייבין, קטנים פטורין	ת"ר:												◇	מה:
זה וזה לפטור	רבי ישמעאל בר' יוסי אומר משום אביו:												■	מה:
זה וזה לחיוב.	ואמרי לה:												◇	מה:
הורה רבי חנינא בצפורי כדברי האומר זה וזה לפטור.	רבי אלעא:												◇	מה:
ולמאן דאמר זה וזה לחיוב, גדולים למאי חזו?													⚡	מה:
הואיל ויכול למתקן ע"י האור:	רבי יוחנן:												!	מה:
התמד, עד שלא החמיץ - אינו ניקח בכסף מעשר ופוסל את המקוה, משהחמיץ - ניקח בכסף מעשר ואינו פוסל את המקוה.													■	מה:
האחין השותפין, כשחייבין בקלבון - פטורין ממעשר בהמה, כשחייבין במעשר בהמה - פטורין מן הקלבון:													■	מה:
מני מתניתין?													⚡	מה:
לא רבי יהודה ולא רבנן													⚡	מה:
המתמד ונתן מים במדה ומצא כדי מדתו - פטור	דתניא: [רבנן]												◇	מה:
מחייב	ור' יהודה												◇	מה:
מני? אי רבנן, אע"ג דהחמיץ אי ר' יהודה, אע"ג דלא החמיץ													⚡	מה: